

F. t. Retsplejelov for Grønland

Udeblivelsesvirkning er i henhold til § 229 betinget af, at det ved meddelelsen til sagsøgte er tilkendegivet, at en sådan virkning kan indtræde, hvis sagsøgte undlader at møde eller svare i sagen inden en fastsat frist. En sådan meddelelse forudsættes derfor at skulle fremgå af den vejledning, som skal udleveres til sagsøgte i forbindelse med forkyndelsen af stævningen, jf. herved § 219.

Desuden forudsættes det, at retten ved sin tilrettelæggelse af sagen tager skyldigt hensyn til partens praktiske muligheder for at møde op, således at der ikke sker indkaldelse med udeblivelsesvirkning til følge, hvis det på forhånd er klart, at parten af geografiske årsager – herunder også tidsmæssige eller økonomiske grunde – er afskåret fra at komme til stede. Desuden skal det overvejes, om vanskelighederne eller omkostningerne ved at give møde står i et rimeligt forhold til betydningen af sagen og af partens personlige tilstedeværelse. Det må i den forbindelse overvejes, hvorvidt der kan anvendes telefon eller videoforbindelse.

Udeblivelsesdomme foreslås ikke forkyndt for sagsøgte, men tilsendt parterne med almindelig post, jf. herved betænkningens afsnit IX, kap. 2.2.12.

*Fortsat forberedelse**Til § 222*

Det foreslås, at retten kan indkalde til yderligere forberedende retsmøder eller pålægge en part at aflevere yderligere processkrifter, hvis det er nødvendigt.

*Forberedelsens afslutning**Til § 223*

Bestemmelsen fastslår i *stk. 1, 1. pkt.*, at det er retten, som træffer beslutning om, hvornår forberedelsen af sagen afsluttes. En lignende bestemmelse findes ikke i den gældende retsplejelov, men svarer til den nuværende praksis. I den danske retsplejelov findes en tilsvarende bestemmelse i § 356, stk. 1, 1. pkt. Ved forberedelsens afslutning berammes sagen til hovedforhandling ved at fastlægge tid og sted for denne. Dette markerer, at sagens tilrettelæggelse nu er færdig, og parterne skal på dette tidspunkt have angivet, hvilke beviser de vil føre, og hvilke anbringender de vil gøre gældende.

Efter *stk. 2* kan retten beslutte, at hovedforhandlingen skal foregå i forlængelse af et forberedende møde, hvis sagen findes tilstrækkeligt oplyst, og omstændighederne i øvrigt ikke taler imod det. Bestemmelsen,

som er ny, er begrundet i praktiske og procesbesparende hensyn.

Efter *stk. 3* kan retten bestemme, at forberedelsen af sagen skal genoptages. Det kan der f.eks. være behov for, hvis der efter forberedelsens afslutning dukker et nyt bevis op, som parterne ikke tidligere har haft mulighed for at fremføre.

Bestemmelsen, som er ny, giver mulighed for, at retten, hvis den finder det påkrævet af hensyn til sagens rette pådømmelse, kan beslutte at genoptage forberedelsen i en sag, der endnu ikke er afgjort. I kraft af henvisningen i § 234, stk. 2, gælder den også for genoptagelse under hovedforhandlingen. Bestemmelsen har til formål at modvirke materielt urigtige afgørelser og tager sigte på de tilfælde, hvor det på et sent tidspunkt under sagen viser sig, at det grundlag, som retten skal træffe afgørelse på, er klart utilstrækkeligt. Det foreslåede er i overensstemmelse med gældende praksis og svarer i øvrigt til den danske retsplejelovs §§ 346, 356, stk. 3, og 364.

*Nye påstande, anbringender og beviser**Til § 224*

Bestemmelsen indeholder regler for præklusion – dvs. for begrænsning af en parts adgang til under sagens gang at ændre grundlaget for rettens afgørelse ved at udvide påstanden, fremkomme med nye anbringender eller forlange nye beviser ført. Spørgsmålet om præklusion er kun delvist reguleret i den gældende bestemmelse i kapitel 3, § 16, hvorimod den danske retsplejelov indeholder en række regler herom – herunder hovedbestemmelserne i §§ 358 og 363. Principperne bag disse bestemmelser har været anvendt som grundlag for udformningen af den foreslåede bestemmelse.

Formålet med bestemmelsen er at bidrage til, at sagens behandling ikke forsinkes ved inddragelse af nyt processtof, som burde være kommet frem tidligere.

Efter at sagen er berammet til hovedforhandling foreslås det således i *1. pkt.*, at udvidelse af påstandene eller fremsættelse af nye anbringender eller beviser kun kan ske med rettens tilladelse. Det fremgår modsætningsvis heraf, at der er fri adgang til at komme med nyt processtof under forberedelsen af sagen.

Modsætter modparten sig ændringen af det processtof, der er kommet frem, før sagen blev berammet til hovedforhandling, kan retten i henhold til *2. pkt.* kun meddele tilladelse til ændringen, hvis en af de i *nr. 1-3* nævnte betingelser er opfyldt. Ved vurderingen af, om den sene fremsættelse kan anses for undskyldelig efter *nr. 1*, bør retten tage passende hensyn til de parter, som ikke har bistand af en juridisk uddannet ret-